

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

Factors Affecting the Level of Welfare Received by State Welfare
Cardholders in Thepha District, Songkhla Province

สุวรรณา วานี และ บุษกร ถาวรประสิทธิ์*

Suwanna Wani and Bussagone Tavonprasith*

สาขาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ อ.เมือง จ.สงขลา 90000

Department of Economics, Faculty of Economic and Business Administration, Thaksin University, Songkhla, 90000, Thailand

*Corresponding author E-mail; tbussagone@tsu.ac.th

(Received: September 8, 2025; Revised: December 19, 2025; Accepted: March 17, 2026)

Abstract: The study of factors affecting the level of welfare received by state welfare cardholders in Thepha district, Songkhla province aimed to 1) study the level of welfare received by state welfare cardholders and 2) identify factors affecting this level of welfare. Data were collected from a sample of 400 respondents. The statistics used for data analysis included percentage, frequency, mean, standard deviation, and ordinal logistic regression. The results found that the overall level of welfare received by state welfare cardholders was high. The highest levels were found in the area of benefits, which was equal to the economic situation, followed by the quality of life and government support, respectively. The factors affecting the level of welfare received by state welfare cardholders were as follows: in the areas of benefits, significant factors were age, marital status, and education level; in the area of quality of life, significant factors were gender, marital status, and education level; in the area of support from the government significant factors were marital status and education level; and in the area of economic situation included marital status, education level, and occupation. All results were statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Welfare level, state welfare card, Thepha district, Songkhla province

บทคัดย่อ: การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยโลจิสติกส์ แบบเรียงอันดับ ผลการศึกษาพบว่าระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในภาพรวมทุกด้าน มีระดับสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในระดับมาก โดยมากที่สุดคือ ด้านสิทธิประโยชน์ซึ่งเท่ากับด้านสภาพเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ด้านคุณภาพชีวิต และด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ พบว่า ด้านสิทธิประโยชน์ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา ด้านคุณภาพชีวิต ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ได้แก่ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา และด้านสภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: ระดับสวัสดิการ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

คำนำ

ความยากจนในสังคมไทยถือเป็นปัญหาที่ทุกรัฐบาลต่างให้ความสำคัญในการแก้ไข กลุ่มคนจนในประเทศไทยมีหลายมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม คนจนส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตรกรรม หรือชนบท เนื่องจากประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ส่งผลให้รายได้ไม่พอเพียงต่อการดำรงชีพ เป็นแรงผลักดันทำให้สมาชิกครัวเรือนต้องไปหางานทำนอกภาคเกษตร ต้องออกจากชนบท มาสู่อาชีพขายแรงงานกลายเป็นคนจนเมือง ซึ่งต่อมากลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม (Office of the National Economic and Social Development Council, 2024; Siriphanpanya, 2022)

แนวคิดรัฐสวัสดิการผ่านรูปแบบบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นนวัตกรรมในการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย ด้วยการให้ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลังจากนั้นจะออกเป็นบัตรสวัสดิการเพื่อช่วยในการลดค่าครองชีพ (Kanmalay *et al.*, 2022) รัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรี Office of the Prime Minister (2024) ได้ประกาศใช้โดยมีลักษณะ national e-payment ใช้ฐานข้อมูลผู้ลงทะเบียนฐานะมีรายได้น้อย เพื่อจัดสรรสวัสดิการสังคม ด้วยการโอนเงินผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน 2560 โดยกำหนดเงื่อนไขของการรับเงินเยียวยาหรือวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายเดือนเพื่อซื้อสินค้าและบริการที่จำเป็น

อำเภอเทพา จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ข้อมูลจาก Thepha District Agricultural Extension Office (2024) ในปี พ.ศ. 2566 มีประชากร 75,984 คน เป็นชาย 38,688 คน และหญิง 37,296 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม แต่มีการอยู่ร่วมกับศาสนาอื่นๆในลักษณะของสังคมพหุวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามอำเภอเทพาเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แม้ว่าในปัจจุบันสถานการณ์จะคลี่คลายลง มี

การสร้างสันติสุขและความเข้าใจร่วมกันผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (Songkhla Provincial Governor's Offices, 2024) ซึ่งการมีนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นเครื่องมือสำคัญในการลดค่าครองชีพและเพิ่มการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานแก่ผู้มีรายได้น้อย แม้ว่ารัฐบาลจะจัดสรรสิทธิประโยชน์ในอัตราเดียวกันทั่วประเทศ แต่ผลที่ได้รับกลับแตกต่างกันไปตามบริบทของพื้นที่ กลุ่มประชากร และความสามารถในการเข้าถึงบริการ นอกจากนี้หลายงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและสถานภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (Rakungthong and Intaprom, 2024; Juthaphiw, 2023; Siriphanpanya, 2022; Yaempai and Nakfon, 2019) แต่ยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่ลงลึกถึงลักษณะดังกล่าวในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีบริบทเฉพาะด้านเศรษฐกิจสังคม และความมั่นคงที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสวัสดิการที่ได้รับและปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ระบบสวัสดิการของรัฐสำหรับ การช่วยเหลือประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

อุปกรณ์และวิธีการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา โดยการสุ่มตัวอย่าง จากสูตรของ W. G. Cochran (Vanichbuncha, 2019) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% มีค่าความแปรปรวนสูงสุด คือ $P = 0.05$ และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จากสูตร $n = (z^2 p(1-p))/e^2$ โดยการแทนค่าได้เท่ากับ 384.16

ตัวอย่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่างทั้งหมดเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่อาศัยความน่าจะเป็นเพื่อเลือกตำบลที่จะเป็นพื้นที่ตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการจับฉลาก จาก Songkhla Provincial Governor's Offices (2024) อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 7 ตำบลได้แก่ เทพา ปากบาง ลำไพล ว่างใหญ่ ท่าม่วง เกาะสะบ้า และสะกอม ซึ่งผลการจับสลากสุ่มเลือก 4 ตำบล ได้แก่ เทพา ปากบาง ลำไพล และท่าม่วง ตำบลละ 100 ตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยใช้คำถามคัดกรอง ที่ว่า “ท่านเป็นผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐใช่หรือไม่” หากตอบว่า “ไม่ใช่” ก็คัดออก แต่หากตอบว่า “ใช่” ก็ดำเนินการสอบถามต่อไป เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์การศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม โดยข้อคำถามได้จากการทบทวนวรรณกรรมและการมีส่วนร่วมในข้อคำถามประเด็นสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจากประชาชนในพื้นที่ รวบรวมจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ (check list) ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นข้อคำถามแบบ rating scale โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยมีคะแนน 1-5 จากน้อยไปมาก ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ มีคำถามย่อย 5 ข้อ ด้านที่ 2 คุณภาพชีวิต มีคำถามย่อย 7 ข้อ ด้านที่ 3 การสนับสนุนจากรัฐบาล มีคำถามย่อย 4 ข้อ และด้านที่ 4 สภาพเศรษฐกิจ มีคำถามย่อย 6 ข้อ และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบเครื่องมือ IOC เพื่อวัดความตรงของเนื้อหา จากนักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ที่

ปรึกษาการวิจัย เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งผลจากการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่าเท่ากับ 0.8 ซึ่งหมายความว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในเนื้อหาครอบคลุมในทุกด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามการทดลองทดสอบเบื้องต้น หรือทำการทดสอบ (try-out) ที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 30 ชุด ในการทดสอบความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) มีค่า 0.990 ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมากกว่า 0.7 ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงทำการกำหนดรหัสลงรหัสบันทึกข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการประมวลผล และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การแจกแจงความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert scale) การการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

- 4.21 - 5.00 = ระดับสวัสดิการที่ได้รับมากที่สุด
- 3.41 - 4.20 = ระดับสวัสดิการที่ได้รับมาก
- 2.61 - 3.40 = ระดับสวัสดิการที่ได้รับปานกลาง
- 1.81 - 2.60 = ระดับสวัสดิการที่ได้รับน้อย
- 1.00 - 1.80 = ระดับสวัสดิการที่ได้รับน้อยที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐใน

พื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การถดถอยโลจิสติกส์แบบเรียงอันดับ (ordered logistic regression)

$$\ln \left(\frac{P(WELFi \leq j)}{1 - P(WELFi \leq j)} \right) = \beta_0 + \beta_1 \text{SEX} + \beta_2 \text{AGE} + \beta_3 \text{MAR}_1 + \beta_4 \text{MAR}_2 + \beta_5 \text{EDU}_1 + \beta_6 \text{EDU}_2 + \beta_7 \text{OOC}_1 + \beta_8 \text{OOC}_2 + \beta_9 \text{OOC}_3 + \beta_{10} \text{OOC}_4 + \beta_{11} \text{OOC}_5 + \beta_{12} \text{INC} + \epsilon_i$$

กำหนดให้

WELF = ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล และด้านสภาพเศรษฐกิจ

SEX = ตัวแปรจำลอง (dummy) เพศ โดยที่ เพศชาย = 1 เพศหญิง เป็นตัวแปรกลุ่มอ้างอิง (reference group)

AGE = อายุ (ปี)

MAR = ตัวแปรจำลอง (dummy) สถานภาพสมรส โดยที่ หย่าร้าง / หม้าย เป็นตัวแปรกลุ่มอ้างอิง (reference group)

1 = โสด

2 = สมรส

EDU = ตัวแปรจำลอง (dummy) ระดับการศึกษา โดยที่ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า เป็นตัวแปรกลุ่มอ้างอิง (reference group)

1 = ต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลาย

2 = อนุปริญญา/ปวส.

OCC = ตัวแปรจำลอง (dummy) อาชีพ โดยที่ อาชีพอื่น ๆ เป็นตัวแปรกลุ่มอ้างอิง (reference group)

1 = นักเรียน/นักศึกษา

2 = รับจ้างทั่วไป

3 = เกษตรกร/ประมง

4 = ค้าขาย

5 = ข้าราชการ

INC = รายได้ต่อเดือน(บาท)

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงร้อยละ 55.50 เพศชายร้อยละ 45.50 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 57.00 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส ร้อยละ 41.00 และหย่าร้าง/หม้ายร้อยละ 2.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าหรือเทียบเท่า มัธยมตอนปลายร้อยละ 41.80 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรีร้อยละ 34.20 และอนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 24.00 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปร้อยละ 35.50 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 31.50 ค้าขายร้อยละ 18.00 เกษตรกร/ประมง ร้อยละ 12.80 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 2.20 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุตั้งแต่ 18 ถึง 60 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 34.36 ปี และมีรายได้ต่อเดือนต่ำสุดอยู่ที่ 2,000 บาท และสูงสุดที่ 18,000 บาท รายได้เฉลี่ย รายได้ 7,671.42 บาท

การวิเคราะห์ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

การวิเคราะห์ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่ อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล และด้านสภาพเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมทุกด้าน มีระดับสวัสดิการที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 อยู่ในระดับมาก โดยมากที่สุดคือ ด้านสิทธิประโยชน์

ซึ่งเท่ากับด้านสภาพเศรษฐกิจ มีระดับสวัสดิการที่ได้รับเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านคุณภาพชีวิต ซึ่งมีระดับสวัสดิการที่ได้รับเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งมีระดับสวัสดิการที่ได้รับเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายหัวข้อย่อยในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านสิทธิประโยชน์เมื่อพิจารณาหัวข้อย่อยพบว่า มีระดับสวัสดิการที่ได้รับสูงสุดคือ ท่านมีการใช้สิทธิบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในทุก ๆ เดือน มีค่าเฉลี่ย 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ท่านใช้สิทธิบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในการใช้บริการขนส่งสาธารณะฟรี ท่านใช้สิทธิบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นส่วนลดค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า บัตรสวัสดิการแห่งรัฐตอบสนองต่อความต้องการของท่าน และน้อยที่สุดคือ สิทธิประโยชน์ของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้ลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ชุมต้ม และค่าเดิน มีค่าเฉลี่ย 4.15, 4.12, 4.01 และ 3.94 ซึ่งทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านคุณภาพชีวิตเมื่อพิจารณาหัวข้อย่อยพบว่า มีระดับสวัสดิการที่ได้รับสูงสุดคือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ท่านมีเงินสำหรับการใช้จ่ายด้านอื่น ๆ มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.28 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ท่านมีกำลังซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคได้มากขึ้น ท่านรู้สึกว่าการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ท่านเข้าถึงสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐได้มากขึ้น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ท่านมีรายได้เพียงพอกับค่าครองชีพ ท่านคิดว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยให้ท่านมีชีวิตดีขึ้น และน้อยที่สุดคือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ครอบครัวของท่านดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.18, 4.11, 4.09, 4.08, 4.05 และ 4.04 ซึ่งทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลเมื่อพิจารณาหัวข้อย่อยพบว่า มีระดับสวัสดิการที่ได้รับสูงสุดคือ ท่านพึงพอใจกับนโยบายโครงการบัตรสวัสดิการแห่ง

รัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือรัฐบาลได้จัดตั้งโครงการสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อย ท่านได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ และน้อยที่สุดคือ ท่านพึงพอใจกับวงเงินที่ได้รับจากโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.14, 4.12 และ 3.92 ซึ่งทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านสภาพเศรษฐกิจเมื่อพิจารณาหัวข้อย่อยพบว่า มีระดับสวัสดิการที่ได้รับสูงสุดคือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสร้างความเสมอภาคให้กับผู้มีรายได้น้อยทุกอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.34 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมไทย บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้มีการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนมากขึ้น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานได้อย่างเท่าเทียม และน้อยที่สุดคือ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.12, 4.11, 4.11, 4.07 และ 4.02 ซึ่งทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในด้านสิทธิประโยชน์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า chi-square 92.711, sig. = 0.00 โมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า pseudo R² Nagelkerke = 0.263 โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 26.30 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสิทธิประโยชน์ ได้แก่ อายุ มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ -0.067 มีผลเชิงลบ อายุเพิ่มขึ้นมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านสิทธิประโยชน์จากบัตรลดลง สถานภาพโสด มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ -15.901 มีผลเชิงลบ สถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านสิทธิประโยชน์ต่ำกว่าผู้ที่หย่าร้าง/หม้าย และ

ระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลาย มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 1.591 มีผลเชิงบวก ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับ

สวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านสิทธิประโยชน์มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ดัง Table 1

Table 1. Factors affecting the level of welfare received by state welfare cardholders

Variables	Benefits		Quality of life		Government support		Economic conditions	
	Estimate	Sig.	Estimate	Sig.	Estimate	Sig.	Estimate	Sig.
Threshold = 2	-22.064	0.000**	-23.044	0.000**	-20.720	0.000**	-19.274	0.000**
= 3	-20.184	0.000**	-20.803	0.000**	-18.878	0.000**	-17.214	0.000**
= 4	-15.423	0.000**	-15.005	0.000**	-13.752	0.000**	-12.493	0.000**
Male	0.135	0.581	0.625	0.025**	0.410	0.107	0.390	0.105
Age	-0.067	0.010**	-0.037	0.225	-0.007	0.791	0.019	0.452
Single	-15.901	0.000**	-16.816	0.000**	-16.010	0.000**	-15.644	0.000**
Married	-16.901	0.580	-17.134	0.578	-17.415	0.567	-17.695	0.590
High school or lower	1.591	0.000**	1.082	0.022**	0.853	0.047**	1.715	0.000**
Diploma	0.072	0.821	-0.160	0.643	-0.012	0.971	0.062	0.846
Student	1.600	0.239	2.185	0.207	2.190	0.134	2.439	0.046**
General employee	0.393	0.759	0.124	0.940	0.500	0.717	0.164	0.895
Farmers/fishermen	0.441	0.758	0.334	0.854	1.190	0.438	-0.153	0.913
Trader	0.321	0.811	-0.426	0.805	0.374	0.796	0.433	0.741
Government officer	-0.195	0.911	1.634	0.410	1.129	0.517	0.868	0.591
Income	2.033E-5	0.718	-5.528E-5	0.407	-1.686E-5	0.774	4.913E-5	0.382
Statistics								
-2 log likelihood intercept only	521.635		446.681		488.275		526.577	
-2 log likelihood final	428.924		336.830		396.688		438.607	
Chi-square	92.711		109.851		91.587		87.970	
Sig.	0.000**		0.000**		0.000**		0.000**	
Pseudo R ²	0.263		0.327		0.267		0.250	
Nagelkerke								

Note: **Statistical significance level 0.05

Reference group of independent variables: female, other occupation, bachelor's degree or higher, divorced/widowed

จาก Table 1 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิต ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า chi-square 109.851, sig. = 0.00 โมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า pseudo R² Nagelkerke = 0.327 โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 32.70 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านคุณภาพชีวิต ได้แก่ เพศชาย นัยสำคัญทางสถิติ 0.025 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 0.625 มีผลเชิงบวก เพศชายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเพศหญิง สถานภาพโสด นัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ -16.816 มีผลเชิงลบ สถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตต่ำกว่าผู้ที่หย่าร้าง/หม้าย และระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลาย นัยสำคัญทางสถิติ 0.002 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 1.082 มีผลเชิงบวก ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า chi-square 91.587, sig. = 0.00 โมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า pseudo R² Nagelkerke = 0.267 โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 26.70 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ได้แก่ สถานภาพโสด นัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ -16.010 มีผลเชิงลบ สถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลต่ำกว่าผู้ที่หย่าร้าง/หม้าย และระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลาย มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.047 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 0.853 มีผลเชิงบวก

ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในด้านสภาพเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า chi-square 87.970, sig. = 0.00 โมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า pseudo R² Nagelkerke = 0.250 โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 25.00 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานภาพโสด นัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ -15.644 มีผลเชิงลบ สถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสภาพเศรษฐกิจแยกจากผู้ที่ย่าร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมตอนปลาย มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 1.715 มีผลเชิงบวก ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสภาพเศรษฐกิจดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า และอาชีพพนักงาน/นักศึกษา นัยสำคัญทางสถิติ 0.066 ค่าประมาณค่าสัมประสิทธิ์ 2.439 มีผลเชิงบวก อาชีพพนักงาน/นักศึกษามีระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสภาพเศรษฐกิจดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

วิจารณ์

ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาพบว่า ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลาในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rakungthong and Intaprom (2024), Juthaphiw (2023), Siriphanpanya (2022) และ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ประชากรในเขตพื้นที่ศึกษามีระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ

โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนได้รับประโยชน์อย่างครบถ้วนและมากมายจากโครงการ และได้ใช้สิทธิจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและบัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และยังสามารถกระจายรายได้สู่ชุมชน นอกจากนี้หากพิจารณาประเด็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ด้านสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ จากผลการวิจัยพบว่า ระดับสวัสดิการที่ได้รับในด้านสิทธิประโยชน์อยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าประชาชนได้รับประโยชน์อย่างครบถ้วนและมากมายจากโครงการ และได้ใช้สิทธิจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในทุก ๆ เดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกำหนดสิทธิประโยชน์ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชน และมีความเข้าใจสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากบัตรสวัสดิการเป็นอย่างดี

ด้านคุณภาพชีวิต จากผลการวิจัยพบว่า ระดับสวัสดิการที่ได้รับในด้านคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยให้ผู้ถือบัตรสามารถมีชีวิตที่ดีขึ้นในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในเรื่องของการลดค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriphanpanya (2022) ที่กล่าวว่า บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ใช้ลดภาระค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และค่าเดินทางสำหรับผู้มีรายได้น้อย

ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล จากผลการวิจัยพบว่าระดับสวัสดิการที่ได้รับในการสนับสนุนจากรัฐบาลอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ารัฐบาลให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างครอบคลุม และได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการสวัสดิการแห่งรัฐอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriphanpanya (2022) และ Porncharoenkitkul (2021) ที่กล่าวว่า การขยายขอบเขตการช่วยเหลือให้กว้างขึ้น เช่น การเพิ่มวงเงิน

หรือสวัสดิการภายในบัตรให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้รับสิทธิประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ Che-ubong and Chelong (2024) ที่กล่าวว่าภาครัฐมีการบริหารจัดการช่วยเหลือเยียวยาหลากหลายมาตรการต่อผู้ได้รับผลกระทบต่อเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้

ด้านสภาพเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยพบว่าระดับสวัสดิการที่ได้รับในด้านสภาพเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และสามารถกระจายรายได้สู่ชุมชนส่งผลให้เศรษฐกิจมีความมั่นคงและเติบโตได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriphanpanya (2022) และ Jatupornthanaphat (2023) ที่กล่าวว่า ควรสนับสนุนให้ร้านค้าในชุมชนเข้ามาเป็นร้านค้าธงฟ้าในโครงการสวัสดิการแห่งรัฐมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้แก่ อายุ เมื่ออายุเพิ่มขึ้น โอกาสได้รับสิทธิประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriphanpanya (2022) ที่กล่าวว่า อายุที่ต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุน้อยจะมีการเรียนรู้เทคโนโลยีได้มากกว่าผู้ที่มีอายุเยอะ ดังนั้นจึงมีโอกาที่จะใช้ประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมากกว่า สถานภาพสมรส บุคคลที่โสดมีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐต่ำกว่าสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาททางเพศ ที่กล่าวว่า สิทธิประโยชน์ที่มุ่งเน้นไปยังครอบครัวมากกว่า บุคคลที่เป็นโสด อาจถูกมองว่ามีภาระน้อยกว่าหรือมีความสามารถในการดูแลตนเองมากกว่า และระดับ

การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีโอกาสได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการรับรู้ประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน

ด้านคุณภาพชีวิต ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้แก่ เพศ พบว่าเพศชายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาททางเพศ ที่กล่าวว่า ความแตกต่างด้านคุณภาพชีวิตระหว่างเพศชายและเพศหญิง เกิดจากความคาดหวังทางสังคมที่กำหนดให้แต่ละเพศมีบทบาท หน้าที่ และโอกาสที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงทรัพยากร สิทธิประโยชน์ และคุณภาพชีวิตโดยรวม สถานภาพสมรส ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตต่ำกว่าสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาททางเพศ ที่กล่าวว่า โครงสร้างทางสังคมให้ความสำคัญกับบทบาทของครอบครัวมากกว่าปัจเจกบุคคล โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ สวัสดิการ และการยอมรับทางสังคม และระดับการศึกษา ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการรับรู้ประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ที่กล่าวว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลาย มักได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่า และมีความสามารถในการเข้าใจและใช้สิทธิจากโครงการต่าง ๆ อย่างเต็มที่

ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้แก่ สถานภาพสมรส ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลต่ำกว่าสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาททางเพศ ที่กล่าวว่า โครงสร้างทางสังคมให้ความสำคัญกับบทบาทของครอบครัวมากกว่าปัจเจกบุคคล โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ สวัสดิการ และการยอมรับทางสังคม และระดับการศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการรับรู้ประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ที่กล่าวว่า การสนับสนุนจากรัฐบาลที่เน้นไปที่ผู้ที่มีการศึกษาต่ำ อาจสะท้อนถึงแนวคิดในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมความเสมอภาคของโอกาส

ด้านสภาพเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้แก่ ระดับการศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมปลายมีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านสภาพเศรษฐกิจที่ดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการรับรู้ประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวัง ที่กล่าวว่า ผู้ที่เรียนจบระดับการศึกษาต่ำหรือหยุดเรียนเร็ว อาจมีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าในระยะสั้น เพราะเข้าสู่ตลาดแรงงานเร็วกว่า ลดภาระหนี้ และสามารถ

เลือกอาชีพที่สร้างรายได้โดยไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษาสูง และอาชีพ อาชีพนักเรียน/นักศึกษาที่มีระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐด้านสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นมากกว่าอาชีพอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriphanpanya (2022) และ Yaempai and Nakfon (2019) ที่กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการรับรู้ประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ที่กล่าวว่า หลายคนยังได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว หรือมีทุนการศึกษาและสวัสดิการจากภาครัฐ ทำให้มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีกว่ากลุ่มแรงงานที่ต้องหาเลี้ยงชีพเอง

สรุป

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสวัสดิการที่ได้รับ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ระดับสวัสดิการที่ได้รับของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับสวัสดิการที่ได้รับด้านสิทธิประโยชน์ ได้แก่ อายุ สถานภาพโสด และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า ด้านคุณภาพชีวิต ได้แก่ เพศชาย สถานภาพโสด และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ได้แก่ สถานภาพโสด และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า และด้านสภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานภาพโสด ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

Che-ubong, I. and A. Chelong. 2024. Quality of life of youth amid unrest in three southern border provinces. Journal for Community Development and Life Quality 12(3): 248-260. (in Thai)

Juthaphiw, R. 2023. Factors influencing the success or failed of implementation of the government welfare card policy. Journal of Social Science and Culture 7(8): 191-200. (in Thai)

Kanmalay, N., M. Sawatwong, T. Chanphong, P. Pholson and N. Kodkong. 2022. State benefit card holders of population. Journal of Legal Entity Management and Local Innovation 8(9): 362-372. (in Thai)

Office of the National Economic and Social Development Council. 2024. Poverty and inequality report 2023. (Online). Available: https://www.nesdc.go.th/wordpress/wpcontent/uploads/2025/04/article_20241003144258.pdf (September 10, 2024). (in Thai)

Office of the Prime Minister. 2024. Report on the monitoring of the civil state welfare project providing assistance through the state welfare card. (Online). Available: http://www.pmi.opm.go.th:8081/inspect_main/uploadfiles/ (September 8, 2024). (in Thai)

Pomcharoenkitkul, A. 2021. People's quality of life whom posses state welfare card case study, Don Tum district, Nakhonpathom province. Journal of MCU Buddhapanya Review 6(2): 120-131. (in Thai)

Rakungthong, A. and W. Intaprom. 2024. Implementation of the state welfare card policy by Bangkhen district office, Bangkok. PNRU Academic Journal 3(2): 1-14. (in Thai)

Siriphanpanya, J. 2022. The satisfaction of people with the government welfare

card project in Maha Sarakham province. Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University 9(1): 287-298. (in Thai)

Songkhla Provincial Governor's Offices. 2024. History and data. (Online). Available: https://www.songkhla.go.th/content/history_ (October 14, 2024). (in Thai)

Thepha District Agricultural Extension Office, Songkhla Province. 2024. District agricultural development plan, Thepha district, Songkhla province 2023-2027. (Online). Available:

<https://storage2.me-qr.com/pdf/2aa13a7b-6d09-47bc-9b98-3e6218ec02ab.pdf> (October 14, 2024). (in Thai)

Vanichbuncha, K. 2019. Advanced Statistical Analysis with SPSS for Windows. 14th ed. Chulalongkorn University Press, Bangkok. (in Thai)

Yaempai, S. and P. Nakfon. 2019. An evaluation of state welfare policy: A case study Lad Krabang district. Nakhon Lampang Buddhist College's Journal 8(1): 136-145. (in Thai)
